ידיעות אחרונות

סמורט

סנסציה
איאקס העיפה את רונאלדו
עמ' 6

קפץ גבוה מדי
נדב יעקבי

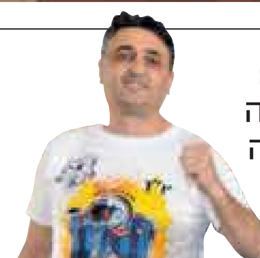

פרויקט מיוחד

בלתי נתפס

תארים בלי סוף, חידושים מקצועיים, ואין־ספור ניצחונות | אבל עדיין, פפ גווארדיולה לא מצליח לשבור את הבצורת מאז תקופת ברצלונה ולהניף שוב את גביע האלופות - וסימני השאלה סביבו רק גדלים: האם הוא באמת המאמן "הגדול בדורו" | **אורי קופר, עמ' 4־6**

איור: אופיר בגון

ביד חזקה ובזרוע נטויה: היסטוריה בדימונה – נציגה ראשונה לעיר בליגה בכירה בכל ענפי הספורט
שי מוגילבסקי, עמ' 7

"המשוגע": קילר על המגרש, ליצן בחדר ההלבשה. ג'ון אוגו שבר לאוהדי באר־שבע את הלב
שי מוגילבסקי, עמ' 2־3

ערוץ האקסטרים: סיפורו המדהים של החותר האולימפי, שגם תאונה קשה לא עצרה אותו
"עולם קטן", עמ' 8

צילומים: עוז מועלם, הרצל יוסף, גטי אימג'ס

משתחרר בדרגת סמ"ל

הוא לא מנהיג כמו ברדה, אתלט כמו ווקאמה, וירטואוז כמו מליקסון, חכם כמו הובאן או כוכב כמו בוזגלו ● אבל ג'ון אוגו מסמל יותר מכולם את תקופת הזוהר של הפועל באר־שבע ● האוהדים כבר מתגעגעים ל"משוגע"

שי מוגילבסקי

כמו בהמון סיפורי אהבה, גם הפרידה הזו הייתה בלתי נמנעת. לאוהדי הפועל באר־שבע כבר נשבר הלב לא מעט פעמים בשנים האחרונות, אבל נדמה שהעזיבה של ג'ון אוגו היא אמוציונלית במיוחד.

הוא לא היה מנהיג כמו אליניב ברדה, אתלט כמו טוני ווקאמה, וירטואוז כמו מאור מליקסון, חכם כמו אובידיו הובאן או כוכב כמו מאור בוזגלו, אבל איכשהו הוא מסמל יותר מכולם את תקופת הזוהר של הפועל באר־שבע.

זה ריחף באוויר עוד מינואר האחרון, אז הודיע הקשר הניגרי לראשי המועדון שהוא מפסיק את המו"מ לגבי הארכת חוזהו. האוהדים קיוו לטוויסט בעלילה, אבל אלה מהם שהיו ערים בלילה שבין שני לשלישי הבינו שזה נגמר סופית. זה קרה בסביבות 2 לפנות בוקר, כשאחד הזרים הגדולים בתולדות באר־שבע נפרד בפוסט בפייסבוק: "אחרי חמש שנים, החלטתי שלא אמשיך. אני רק רוצה להודות לכל מי שסייע לכך שאהיה כאן. תודה על הזיכרונות והתמיכה. במיוחד לאוהדים, לכל אחד ואחד מכם אני רוצה להגיד תודה גדולה. בנוגע ליעד הבא שלי, כשהזמן יגיע אעדכן".

הגעתו של אוגו הייתה סוג של נס, לא מבחינת המועדון, אלא דווקא עבורו. בקיץ 2014 הקריירה של הקשר שהיה אז בן 26 נראתה תקועה עם רזומה אירופי לא מרשים במיוחד: קבוצה קטנה מסלובניה (דראווה), קבוצות מהליגה השלישית בפורטוגל (אתלטיקו קלוב) ובספרד (המילואים של אלמריה) וקבוצות תחתית בליגה הראשונה בפורטוגל (ליירה ואקדמיקה). אחרי שנה שבה כמעט לא ראה דשא, הוא הוצע לקבוצות בישראל. אלא שגם העובדה שהיו לו הופעות בנבחרת ניגריה לא הרשימה אף אחת. היחידה שהסכימה לשמוע יותר הייתה באר־שבע, ובסופו של דבר הוא הגיע למספר ימי התרשמות ונבחן על ידי אלישע לוי. עונה קודם לכן חזרה באר־שבע להיות קבוצת צמרת וסיימה במקום השני, ולוי ידע שההבדל בין סגנות לבין אליפות הוא

עונה	הופעות	הרכב	דקות	כבש	בישל
2015	34	34	2,984	4	1
2016	34	34	2,954	4	6
2017	30	30	2,605	1	2
2018	29	28	2,502	3	1
2019	20	20	1,800	1	0

אגדת דשא
שיאן ההופעות של באר־שבע בליגה בחמש העונות האחרונות (147)

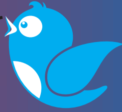
ווינר
כבש את שער האליפות בעונת 2016/17 בדקה ה־89 מול מכבי ת"א

הגיע רחוק
השער מול ת'ון השווייצרית מ־35 מטר במוקדמות הליגה האירופית - מהמרחק הרב ביותר שכבשה באר־שבע בעשור הנוכחי

משחק מסוכן
באמצע עונת 2017 ובתחילת העונה הנוכחית ספג 7 צהובים ב־10 משחקי ליגה רצופים

שחקן בית
מבין 120 הזרים שהגיעו לבאר־שבע, רק וויליאם סוארס (8 עונות) שיחק יותר ממנו

נתונים: ירון משעל

"קיבלנו בדיוק מה שהגיע לנו"
מאמן גולדן סטייט סטיב קר מלקק את הפצעים אחרי שקבוצתו איבדה יתרון 31 נקודות בקאמבק הפלייאוף הגדול בכל הזמנים

מילה שלי
דביר רשף

העירו את השדים

ספוילר: גולדן סטייט תזכה באליפות גם השנה. נכון, היא איבדה יתרון של 31 נקודות, בבית, מול הקליפרס, קבוצה ללא סופרס־טאר אמיתי או כישרון יוצא דופן וכנראה תיאלץ להסתדר ללא דמרקוס קאזנס הפצוע, שדיווחים טוענים שלא ישחק יותר העונה. וכן, גם הדרך לפלייאוף לא הייתה מרשימה במיוחד – כשבין היתר היו שם תבוסה מוזרה ב־35 הפרש לדאלאס והפסד מביך לפיניקס החלשה.

ועדיין, זה לא אמור לעצור את סטף קרי, קווין דוראנט והחברים שלהם לעשות את כל הדרך עד לגמר ולהנפת גביע שלישי רצוף ור־ביעי בחמש שנים. זה נכון שהווריורס נראים שבירים הרבה יותר העונה ומתקשים להרשים באמת או להציג את היכולת הדורסנית המוכרת, אבל אל תתבלבלו – הקילר אינסטינקט עדיין נמצא שם וכשהם בשיאם, אף קבוצה בליגה לא יכולה לעצור אותם.

שחקני האלופה קיבלו את צלצול ההשכמה שהם היו צריכים בדיוק בזמן כדי להיזכר שהפלייאוף החל וצריך להתעורר. יכול להיות שהם קצת שבעים וחלק מהם זקוקים לאתגר חדש (בניקס מתפללים שזה נכון לגבי דוראנט), אבל אם יש מישהו שיכול להחזיר את גולדן סטייט למ־סלול הנכון זה סטיב קר.

יוסטון, אוקלהומה או דנבר יכולות להמשיך לפנטז על מעידות נוס־פות של הווריורס וגם בוסטון, מילווקי או פילדלפיה הן יריבות ראויות לתואר, רק שמולן עומדת קבוצת הכדורסל הגדולה ביותר בהיסטוריה, כזו שרק התעלות חסרת תקדים של לברון ג'יימס ב־2016 מנעה ממנה רצף בלתי נתפס של אליפויות. אז חכו לפני שאתם מספידים אותה.

אופסייד
ליאו אטלמן

טלוויזיה

ספורט 1 (51)
12:00 – טניס, טורניר מונטה קרלו
ספורט 2 (52)
03:25 – סודאמריקנה, אינדפנדיינטה – אוניון
5 SPORT (55)
22:00 – רבע גמר ליגת האלופות, מנצ'סטר סיטי – טוטנהאם
5 PLUS (56)
19:55 – נאנט – פ.ס.ז'
22:00 – רבע גמר ליגת האלופות, פורטו – ליברפול

5 LIVE (58)
19:55 – רבע גמר יורוליג (1), אנאדולו אפס – ברצלונה
22:00 – ליגת האלופות, ערוץ הקיבוץ
03:00 – פלייאוף NBA, מילווקי – דטרויט (2)
5 STARS (555 הוט, 59 יס)
21:25 – חצי גמר יורופקאפ (2), ספארי – הפועל חולון
יורוספורט (59 הוט, 61 יס)
13:00 – אופניים, הטור של טורקיה
17:00 – אופניים מבלגיה

ספורט

www.ynet.co.il/sport
sport@yedioth.co.il
פקס: 03־6082203
עורך: ניקי לוי | משנה לעורך: רועי גינת

מרכז השדה. גל אראל, קובי דג'אני ובהמשך גם דויד הובר הבלגי לא היו מספיק אפקטיביים מול הקישור הדומיננטי של מכבי ת"א עם גל אלברמן, שרן ייני, ניקולה מיטרוביץ' ונוסא איגיבור.

"לקחנו הימור, לא פשוט להביא שחקן שלא שיחק עונה שלמה", נזכר אתמול אלישע, ותיאר איך נוצר הקליק: "אני אוהב לראות שחקנים בעיניים. הוא נראה בטוח בעצמו, ומיד זיהינו שזה שחקן ברמה אחרת. היה לנו כבר שלד טוב, אבל חסר בעל בית במרכז השדה, שחקן עם נוכחות פיזית. מיד הבנו שמדובר בבינגו. הוא גם היה בגיל נהדר. אחת לכמה שנים מגיעים לארץ שחקנים כאלה, זה קרה גם לי עם דאגלס דה־סילבה בכפר־סבא".

אהבה ממבט ראשון

לא רק החיבור המקצועי היה מיידי. במשחק גביע הטוטו שבו נבחן הניגרי (0:0 נגד מכבי פ"ת) הוא הוחלף בדקה ה־73, ולמ־רות שלא בלט, הוא ניגש ליציע האוהדים השרופים כדי להודות להם. בפעמים הבאות שזה קרה הוא כבר חגג מולם עם ריקודים ניגריים, ומהר מאוד זכה לכינוי "משוגע", שהפך ללהיט. בעונ־תו השנייה, לאחר אחד הניצחונות הגדולים, הוא פשוט עלה על הרכב שלו והחל לרקוד, עד שהגג קרס. מצד שני, היה בו גם צד ילדותי מסוג אחר, בעייתי הרבה יותר, כשנתפס פעמיים נוהג בשכרות.

לוי מבהיר: "הוא לא באמת משוגע, אבל הוא הגיע כילד אמו־ציונלי ורגיש. ברור שכמאמן התייחסתי אליו אחרת, אבל אין לו יצר הרס עצמי. מי שמאוד עזר לו להיקלט היה השוער אוס־טין אג'ידה, שהכיר אותו מנבחרת ניגריה. הוא היה האח המבוגר האחראי שלו".

מנכ"ל המועדון, אסי רחמים, מסביר מה כל כך מיוחד באוגו: "יש לו קסם שגרם לקהל להתאהב בו. מצד אחד על המגרש הוא מאוד ענייני, קשוח, חסר פשרות. לוקח מנהיגות כשצריך ונותן מילה טובה לחברים. מצד שני יש את החלק ה'משוגע'. הניגוד הזה שבין להיות השחקן הכי קשוח על המגרש ומיד לאחר מכן להשתטות עם הקהל, זה מה שהופך אותו לכל כך מיוחד".

כאמור, הקשר בין אוגו לאוהדים היה סיפור אהבה. הוא נהג לתעד חלקים גדולים מחייו ברשתות החברתיות, פעמים רבות בשידור חי, וענה בסבלנות לשאלות שלהם. אחרי שחתם על החוזה הראשון שלו במועדון, הוא הצהיר ביציאה מהמגרש: "אני רוצה להיות אלוף ולחזור לנבחרת ניגריה דרך הפו־על באר־שבע". בשתי המטרות האלה הוא עמד. הוא היה אחד הברגים המשמעותיים בשלוש האליפויות הרצו־פות ובהישג השיא של המועדון – עלייה ל־32 הגדולות בליגה האירופית. למדים הלאומיים הוא חזר מהד־לת הראשית ונכלל בסגל למונדיאל האחרון.

"הוא עשה שנים מדהימות, אחד הגדולים והמשפיעים שהיו פה", מתמוגג רח־מים, אבל באותה נשימה מסביר למה הרומן לא התארך עוד קצת: "בעק־בות היכולת הגבוהה שלו, במהלך השנים נאלצנו לפתוח מחדש את החוזה כדי להשאיר אותו. זה לא היה פשוט. בעונה הנוכחית הוא כבר משלם מס כישראלי וזה אומר שה־עלות שלו גבוהה בהרבה. להשאיר אותו כאן חמש שנים היה הישג. ברגע שבו חזר לנבחרת ניגריה והיה בסגל למונדיאל זה נעשה אפילו מאתגר יותר. בקיץ האחרון ובינואר ניסינו שוב להאריך את החוזה שלו, אבל הוא ביקש לשנות אווירה ולמ־קסם הצעות אחרות כשחקן חופשי. החלטנו ברוח טובה להיפרד ואני בטוח שגם הוא יזכור את הפועל באר־שבע בצורה שאנחנו זוכרים אותו".

אלישע: "לא פשוט להביא שחקן שלא שיחק עונה שלמה. היה לנו כבר שלד טוב, אבל חסר בעל בית במרכז השדה. שחקן עם נוכחות פיזית. מהר מאוד הבנו שמדובר בבינגו. שחקן ברמה אחרת"

צילומים: עוז מועלם

4
אליפויות יש לפפ מאז שעזב את ברצלונה – שלוש עם באיירן, אחת עם סיטי

אובס

הכתם רודף את פפ גווארדיולה ● מאז שעזב את ברצלונה, המאמן שהוכתר כ"גדול בדורו" לא מצליח לזכות בצ'מפיונס וסימני השאלה מעל ראשו מתרבים ● הפרשנים כבר חובטים, מדברים על "חור במורשת" והוא מת להוכיח שהוא יכול ללכת עם סיטי עד הסוף

אורי קופר

לפני חודש בדיוק, עוד לפני ההפסד של מנצ'סטר סיטי לטוטנהאם ברבע גמר ליגת האלופות, פתח פפ גווארדיולה את מה שיושב לו על הלב. הקבוצה שלו התכוננה בכלל למשחק בגביע האנגלי, אבל גווארדיולה דיבר לא מעט על גביע אחר, זה של ליגת האלופות.

"במינכן שפטו אותי לפי ליגת האלופות אז כך יהיה גם פה", הוא אמר. "התקופה שלי בבאיירן לא הייתה טובה לדעת רבים, כיוון שלא הגענו לגמר האלופות. אני אדם עם מזל כי הסטנדרטים שלי גבוהים ואני חייב להגיע אליהם". גווארדיולה, ולא כולם הבינו זאת באותה נקודה, היה ציני. פעמים רבות הוא ציני. כל כך הרבה תארים, כל כך הרבה חידושים מקצועיים, כל כך הרבה ניצחונות ועדיין, פפ עצמו יודע שבלי זכייה בליגת האלופות עם מנצ'סטר סיטי ההיסטוריה עלולה לשפוט אותו לחומרה. סליחה, כבר היום, אחרי הגומלין מול טוטנהאם, העולם יכול לשפוט אותו לחומרה.

כשגווארדיולה עזב את מינכן הוא נשאל אם התקופה שלו כמאמן באיירן היא כישלון. התשובה שסיפק הייתה ברורה: "כן, בהתחשב במה שזכינו. המטרה הייתה לזכות בליגת האלופות עם באיירן, זה היה הדבר החשוב ביותר". גווארדיולה לא זכה בתואר הנחשק עם באיירן, בינתיים גם לא עם סיטי, ולצד ההערכה העצומה כלפיו והעבודה שנתפס כמאמן הגדול ביותר של דורו, ליגת האלופות מהווה כתם מסוים בקריירה שלו. כתם שהפך את גווארדיולה, כך מספרים, לאובססיבי לזכייה בגביע עם האוזניים הגדולות.

גווארדיולה בן ה־48 זכה בצ'מפיונס פעמיים עם ברצלונה, האחרונה שבהן בשנת 2011. עם באיירן וסיטי יש לו ארבע אליפויות מקומיות, אבל בליגת האלופות לא זכה עימן, גם לא הגיע לגמר. סיטי של פפ שברה שיא נקודות ושערים בפרמייר־ליג. היא יכולה להניף העונה כל תואר אפשרי – תשחק בגמר הגביע מול ווטפורד, כבר זכתה בגביע הליגה ובמגן הקהילה וכמובן נמצאת במאבק ליגה עם ליברפול – אבל התארים המקומיים הפכו באיזשהו מקום לציפייה המינימלית מהקבוצות של הספרדי.

השאלה היא אם סיטי תמשיך הלאה, אחרי שהפסידה במשחק הראשון לטוטנהאם 1:0 בלונדון. לא מדובר בהפסד מקרי – מאז אותה זכייה לפני שמונה שנים גווארדיולה כמעט תמיד נופל באותו מקום, ברבע או בחצי הגמר. בכל אותה תקופה הוא לא עבר את שלב ארבע האחרונות אפילו פעם אחת: לפני שנתיים הודח על ידי מונאקו כבר בשמינית, וביתר המקרים הדרך שלו בצ'מפיונס הסתיימה באותם שני שלבים, לא מעט בגלל קושי במשחקי החוץ, כפי שראינו מול טוטנהאם בשבוע שעבר.

שימו לב לטבלה בעמוד 6: בעשרת משחקי החוץ האחרונים של גווארדיולה בחצי או רבע הגמר הוא לא השיג אפילו ניצחון אחד והקבוצות שלו הפסידו בשבעה מהמקרים. באותם עשרה משחקים בארסה, באיירן וסיטי בראשות פפ כבשו רק ארבעה שערים, מחציתם ברבע הגמר של באיירן מול בנפיקה לפני שלוש שנים. זה בדיוק הכתם שמדברים עליו, שאולי מלכלך מעט את החליפה המהודרת של אחד מגדולי המאמנים בעולם. חלוץ העבר סטן קולימור, שהיום משמש כפרשן במקומות שונים, קרא לזה "החור במורשת גווארדיולה". נו, פלא שהוא אובססיבי?

פרפקציוניזם חולני

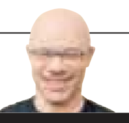
"פפ לחוץ כל הזמן"

גווארדיולה אובססיבי גם בכל מה שקשור לכדורגל של הקבוצות שלו, עד לפרט האחרון, כך שיש להניח שהתוצאה הסופית המדוברת, אי־העפלה לגמר ליגת האלופות עם קבוצות שהן לא ברצלונה, מכבידה עליו. "אפשר כמעט לומר עליו שיש לו מחלה", אמר בעבר צ'אבי על גווארדיולה והשיגעון שלו לשלמות. "פפ איש חולה כדורגל כיוון שהוא לא נותן לעצמו דקה של מנוחה. הכל צריך להיות מושלם".

פרפקציוניזם היא אחת התכונות שהפכה את גווארדיולה למאמן הגדול שהוא. רק שלשום אמר קווין דה ברוינה: "פפ לחוץ כל הזמן כי הוא פרפקציוניסט". הוא פשוט חותר לשלמות. לכן הוא גם אחר, לחיוב. בעוד רוב מאמני העולם מעתיקים אחד מהשני, גווארדיולה הוא הממציא הראשי. זה שעומד בראש הפירמידה וכולם

נדב יעקבי

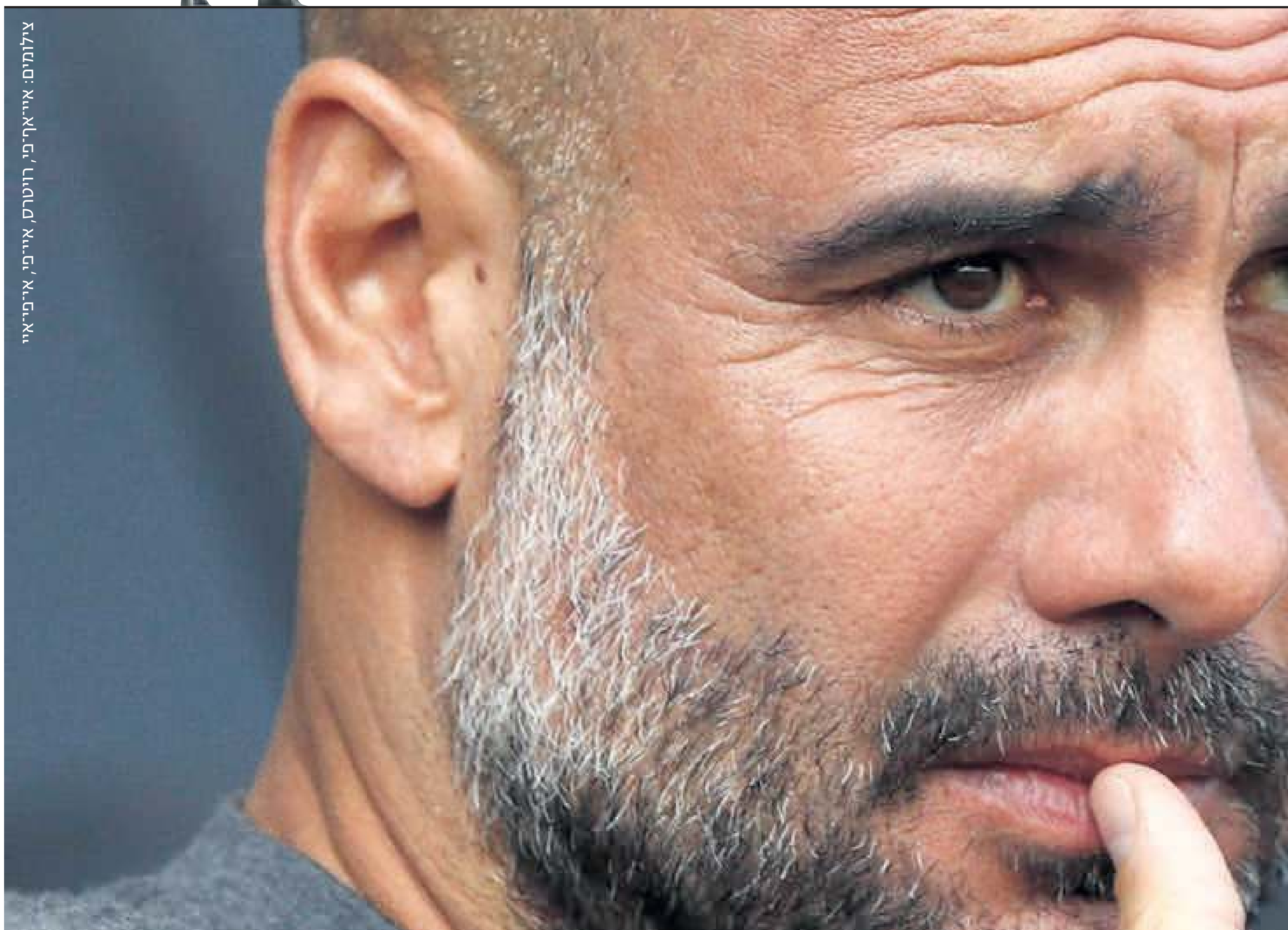
קפץ גבוה מדי

ארבע השנים הראשונות של פפ גווארדיולה כמאמן קיבעו את מעמדו כאחד הגדולים בהיסטוריה. אלו היו ארבע שנים קסומות, בלתי ניתנות לשחזור, שבהן בארסה נכנסה לתודעה כאחת הקבוצות הגדולות בכל הזמנים, אולי הגדולה מכולן. ומי שניצח על התזמורת, בחר את הנגנים והתווה את הדרך, היה המאמן הצעיר והכריזמטי. זו הייתה ה"פפ־טים", על כל המשתמע מכך.

הגדולה של ה"פפ־טים" הייתה שהיא שיחקה כדורגל אחר. המאמן הצעיר הצליח לברוא פילוסופיית משחק חדשה, כזאת שינקה כמובן את הערכים של הכדורגל ההולנדי ומורו ורבו יוהאן קרויף, ובכל זאת הייתה חדשנית ופורצת גבולות.

בקיץ 2012 החליט גווארדיולה שהמעמסה כבדה מדי ויצא לשנת שבתון בניו־יורק. בשתי התחנות הבאות שלו הוא לא הצליח לשחזר את ההצלחה בברצלונה. שמונה שנים כמעט עברו מאז שגווארדיולה הוביל את בארסה לזכייה בצ'מפיונס, גביע האלופות האחרון שלו, ומאז הוא אפילו לא הגיע לגמר, שלא לדבר על לזכות בתואר.

לפרקים באיירן מינכן ומנצ'סטר סיטי שיחקו כדורגל שהיה על סף השלמות. את זה לא ייקחו מפפ. זו הייתה העבודה שלו, ההשפעה שלו, הדרך בה רצה שהקבוצות שלו ישחקו. אבל כדורגל הוא לא רק מופע אסתטי, אלא קודם כל ספורט תחרותי. וההצלחה נמדדת בעיקר על פי הישגים ותארים. קצת קשה לכנות "לוזר" את מי שזכה בשלוש אליפויות רצופות בגרמניה ובאליפות אחת (בינתיים) באנגליה. אבל כשאתה מציב כבר בתחילת הדרך סטנדרטים כל כך גבוהים, אתה מכניס את עצמך לבעיה מבלי להתכוון. כי לא משנה מה יעשו מאמנים אחרים, את פפ ישפטו תמיד בהשוואה לקסמים שעשה בין 2008 ל־2012.

צילומים: אי־אף־פי, רויטרס, אי־פי־איי

71.9 אחוזי הניצחונות של פפ עם סיטי – לעומת 75.2 עם באיירן ו־72.5 עם ברצלונה

לא מחלק הוראות, אלא מסביר לשחקן למה הוא צריך לעשות את הדברים. פפ עם סטרלינג

לומדים ממנו. הוא אחד המאמנים היחידים שאפשר לומר עליהם שממש שינו את המשחק.

הכדורגל של גווארדיולה פורץ דרך לכיוון עתיד המשחק שהוא, לדעת לא מעט מומחים, כדורגל ללא עמדות ברורות לשחקנים. זה התחיל בברצלונה, עם לאו מסי כחלוץ מזויף, וטיפס עוד כמה שלבים במינכן, שם שחקנים שלו היו מחליפים תפקידים בין משחק למשחק ובתוך משחקים ללא הפסקה. מספיק שפפ היה נותן סימן (או אפילו שולח פתק) וכל אחד מהשחקנים היה עובר מקום. כולם היו צריכים לדעת לעשות הכל. היום, במנצ׳סטר, אנחנו רואים וריאציה אחרת. המגינים הופכים בהתקפה להיות קשרים אחוריים, קווין דה בריינה ודויד סילבה מתבקשים ליצור מעמדה אחורית יותר מזו שהתרגלו בעבר, ועוד. הרצון לפרוץ גבולות הוא חלק בלתי נפרד מתורת האימון שלו.

יש עקרונות שנשארים כמובן אותו דבר ואלה עקרונות המשחק הידועים של המאמן הספרדי – החזקה אבסולוטית בכדור, לחץ, כמות בלתי נתפסת של מסירות, לפעמים פי 4 או 5 מהיריב. אבל אלה לא רק העקרונות והחדשנות אלא היכולת לשפר שחקנים גם ברמה האישית. גווארדיולה הוא מורה ואפשר לראות מה עשה למשחק של ראחים סטרלינג או לירוי סאנה. ג׳ראר פיקה אמר בעבר שבניגוד למאמנים אחרים גווארדיולה לא מחלק הוראות אלא מסביר לשחקן למה הוא צריך לעשות את הדברים.

"לא משנה מה פפ יעשה קדימה, בעתיד, הוא כבר הבטיח את המקום שלו כאחד המאמנים הגדולים בתולדות המשחק", אמר לא מזמן דויד וייה. אם כך, איך גווארדיולה נופל כבר שנים פלוס מינוס באותו מקום בליגת האלופות?

נופל בחוץ

"אני סופר פרגמטי"

בעונה הראשונה של גווארדיולה במנצ׳סטר סיטי הוא פגש בשלב הבתים של ליגת האלופות את האקסית המיתולוגית מברצלונה. זה היה ערב מרגש בקאמפ נואו, 96,290 צופים הריעו למאמן שהוביל אותם להצלחות ענק, אבל עוד יותר למסי, שהבקיע שלושער. ניימאר הוסיף שער משלו ובארסה ניצחה את סיטי 0:4 מוחץ. בסיום גווארדיולה נשאל על ההכנות למשחק וספציפית למסי. "לעולם לא אשנה את פילוסופיית המשחק שלי", הוא אמר. המשפט הזה, לדעת לא מעט פרשנים ואוהדים, גורם לקבוצות של גווארדיולה ליפול בשלבים המכריעים, ובעיקר במשחקי החוץ. באיירן וסיטי של פפ הגיעו למשחקי החוץ כמו שהן משחקות תמיד, ובשלבים המתקדמים מחכות לרוב קבוצות חכמות, שיודעות לעשות התאמות ומרגישות יותר בנוח לבצע אותן בבית.

בשבוע שעבר, לאחר ההפסד המינימלי לטוטנהאם, גווארדיולה נראה מרוצה. הקבוצה הפסידה, אבל זה היה יכול להיות יותר גרוע. סיטי שיחקה מעט שונה, עם כדורגל יותר פיזי, אבל עדיין החזיקה בכדור קרוב ל־60 אחוז מהזמן. במשך השנים נשמעו תלונות כלפי גווארדיולה על כך שאין לו תוכנית גיבוי ושהוא אינו גמיש או פרגמטי. בעונה שעברה הוא אף נתן נאום נגדי בדיוק בהקשר הזה והעיד על עצמו "אני סופר פרגמטי".

בכל שנה צצות גם ביקורות על החלטות הרכב – בשבוע שעבר זה נגע להשארת דה בריינה על הספסל – אבל את זה אפשר לומר על כל מאמן. לא פה, לא בהחלטה אחת כזו או אחרת, אפשר להסביר את רצף הנפילות בצ׳מפיונס. עניין אחר שחוזר על עצמו דווקא כן ראוי להרחבה והוא הנפילות המנטליות במהלך משחקים.

לקבוצות של גווארדיולה בשלבים מאוחרים של ליגת האלופות יש נטייה להיעלם אחרי ספיגת שער ולהפוך רגע רע בודד לכדור שלג נוראי ומתגלגל. בעונה הראשונה של גווארדיולה בגרמניה באיירן ספגה בחצי הגמר שני שערים מסרחיו ראמוס בהפרש של ארבע דקות. שנה מאוחר יותר, מול ברצלונה, הגיעו שלושה שערים קטלאנים ברבע השעה האחרונה. בהדחה מול מונאקו, סיטי איבדה יתרון ביתי אחרי שהצרפתים כבשו פעמיים תוך שבע דקות. וכמובן העונה שעברה, באנפילד – שלושה שערים בחצי השעה הראשונה. התרסקות.

סיטי לא התרסקה בלונדון בשבוע שעבר, למרות שזה עלול היה לקרות. ההפסד המינימלי גם משאיר את סיטי כפייבוריטית לעלייה ואם תשיג את הכרטיס למפגש כפול מול יובנטוס או איאקס תהיה במרחק יריבה אחת מהגמר. סוף־סוף. "אם אתם שואלים אותי מה הולך לקרות אז אני עונה שנהיה בחצי הגמר", אמר גווארדיולה לקראת המשחק הערב. "זה מה שאני מרגיש כרגע, זה מה שהרגשתי מיד אחרי המשחק בשבוע שעבר וגם אחרי שצפיתי בו שוב. אולי אני טועה, אבל להרגשתי נהיה בחצי הגמר".

אם זה באמת יקרה, אולי העונה גווארדיולה יצליח להסיר את הכתם, להיפטר מהאובססיה. ואם לא? אז יהיו מספיק אנשים שימשיכו להציב סימן שאלה מעל ראשו של אחד המאמנים הגדולים בעולם. לפחות עד לעונה הבאה.

במשחק נוסף הערב: ליברפול תתארח בפורטו עם יתרון 0:2 מהמפגש הראשון.

גווארדיולה מרבע הגמר והלאה בליגת האלופות מאז הזכייה האחרונה

עונה	קבוצה	שלב	יריבה	תוצאה בחוץ	תוצאה סופית
2018/19	מנצ׳סטר סיטי	רבע גמר	טוטנהאם	הפסד 1:0	?
2017/18	מנצ׳סטר סיטי	רבע גמר	ליברפול	הפסד 3:0	הודח
2015/16	באיירן מינכן	חצי גמר	אתלטיקו מדריד	הפסד 1:0	הודח
2015/16	באיירן מינכן	רבע גמר	בנפיקה	2:2	עבר
2014/15	באיירן מינכן	חצי גמר	ברצלונה	הפסד 3:0	הודח
2014/15	באיירן מינכן	רבע גמר	פורטו	הפסד 3:1	עבר
2013/14	באיירן מינכן	חצי גמר	ריאל מדריד	הפסד 1:0	הודח
2013/14	באיירן מינכן	רבע גמר	מנצ׳סטר יונייטד	1:1	עבר
2011/12	ברצלונה	חצי גמר	צ׳לסי	הפסד 1:0	הודח
2011/12	ברצלונה	רבע גמר	מילאן	0:0	עבר

*בעונת 2016/17 הודח עם מנצ׳סטר סיטי כבר בשמינית הגמר. בעונת 2012/13 לא אימן.

איאקס העיפה את רונאלדו

בשמינית הגמר היא העיפה את אלופת אירופה בשלוש השנים האחרונות. ברבע הגמר היא שיגרה הביתה את האיש שכבש את היבשת. יש מצב שבניגוד לכל תחזית הגיונית, איאקס תזכה השנה בליגת האלופות?!

ההולנדים היו טובים יותר ב־360 הדקות מול ריאל מדריד ויובנטוס, ועם 1:2 מדהים בטורינו (2:3 בסיכום) עלו לחצי הגמר, שם יפגשו את מנצ׳סטר סיטי או טוטנהאם. כריסטיאנו רונאלדו כבש ראשון (28), אבל דוני ואן דה בייק השווה (34). במחצית השנייה איאקס הגיעה להזדמנות אחרי הזדמנות, עד שמתיאס דה ליכט כבש (67).

נכון, איאקס הלהיבה עם כדורגל ענק, אבל מדובר בכישלון עצום של יובנטוס. היא במרחק נגיעה מהבטחת עוד אליפות באיטליה, אבל זה משעמם אפילו אותה. רונאלדו הגיע במפורש כדי להביא זכייה בליגת האלופות, והקבוצה נחנקה.

בצורת חצי גמר הצ׳מפיונס של ברצלונה הסתיימה אחרי שלוש שנים עם 0:3 ביתי על מנצ׳סטר יונייטד (0:4 בסיכום). המשך הדרך עומד להיות אימתני: אם לא תהיה הערב הפתעה, בפיינל־פור ברצלונה תפגוש את ליברפול. לאו מסי, האיש שלא הבקיע שער אחד באותן שלוש הדחות, כבש צמד (16 ו־20), פיליפה קוטיניו סיים את השוואו (61). **(יאיר קטן)**

קבוצה גרעינית

מכבי דימונה בכדוריד עשתה היסטוריה והפכה לנציגה הראשונה של העיר בליגה הבכירה בכל ענפי הספורט ● על החתום: שלושה אחים, מחלקת נוער משובחת וסרבים שכבר מרגישים מקומיים

שי מוגילבסקי

בעיקר דימונה מוכרת כעיר הכי קרובה לקריה למחקר גרעיני. כשהיא כבר מוזכרת בספורט, זה בעיקר הודות ליוסי בניון, היהלום הענק שצמח מהעיר והגיע עד למועדוני פאר באנגליה.

אבל החל מהעונה הבאה, לעיר השנייה בגודלה בקרב המגזר היהודי בנגב תהיה לראשונה בתולדותיה קבוצת ספורט ייצוגית בליגת העל. לא בכדורגל, שם מדשדשת הקבוצה בליגה ב', אלא דווקא בכדוריד.

הכדוריד בדימונה הוא סיפור של עשרות שנים. אפילו ראש העיר בני ביטון (59) שיחק כדוריד בצעירותו, והצעיד את קבוצת התיכון שלו לחצי גמר גביע המדינה, אך כשל ברגע האמת: "קיבלתי כדור טוב, החטאתי, ובגלל זה הפסדנו ליד סינגלובסקי מתל־אביב", הוא מספר. ה"משוגע לדבר", שהעמיד את הכדוריד בדימונה על המפה, הוא היו"ר אלי סיגרון. אחיו, תומר (38), הוא שוער הקבוצה ואח נוסף, יאיר (42), משחק בה גם הוא לאחר שכבר עשה קריירה ארוכה בליגת העל.

היו"ר: "לא רק האחים שלי, אלא כל מכבי דימונה היא המשפחה שלי. יאיר גר באזור וברגע שביקשתי הוא מיד הסכים להצטרף לקבוצה והיה בורג חשוב בעלייה. מה שעניין את השחקנים זה המשפחתיות והגיבוש, פחות השכר. בספורט חשוב לבוא מהלב. תוך כמה שנים גם ניתן פייט לקבוצות הגדולות. יש אנשים שרוצים לבוא אלינו מהמרכז. בדימונה אנחנו יכולים לתת להרבה שחקנים הזדמנות למצות את הפוטנציאל שלהם יחד עם המקומיים שלנו".

בקבוצה מתגאים בכך שיותר ממחצית סגל השחקנים הם מקומיים, רובם צעירים. לפני שמונה שנים נפתח חוג כדוריד בו כל ילד נדרש לשלם 50 שקלים בלבד לחודש. תוך תקופה קצרה היו רשומים בו 220 שחקנים. לפני שנתיים, קבוצת מצטיינים מהילדים האלה זכתה באליפות וגביע המדינה ואפילו באליפות סרביה הפתוחה. העונה חלק מהם כבר יהיו בגיל שמאפשר להם לשחק בליגת העל ובדימונה טוענים שבעוד שלוש שנים הם יזדקקו למעט מאוד שחקנים מבחוץ. מי שלא יצליח להשתלב בקבוצה הבכירה יוכל לעשות זאת בקבוצת בת שמתוכננת להתמודד בליגה הארצית.

כוכב הקבוצה הוא צח מלול (20) שצמח במחלקת הנוער. המקשר משחק במסגרת חוק הכרטיס הכפול גם במ.כ באר־שבע, שעשתה בעצמה עונת בכורה היסטורית בליגת העל וסיימה במקום השמיני של הפלייאוף העליון. העובדה הזו הכניסה את השחקן לפלונטר לא פשוט שבועיים לתום העונה: אחד ממשחקיה החשובים של דימונה נקבע בדיוק בזמן אימון מסכם של משחק לא פחות חשוב בבאר־שבע, שם התעקשו שהוא יתייצב כרגיל לאימון כפי שמחייב חוזהו. אבל הוא החליט אחרת: "הגעתי למשחק של דימונה והודעתי שאשחק רק אם יהיה צורך. נכנסתי אחרי שנקלענו לפיגור וניצחנו. בבאר־שבע כעסו, אבל הבינו. למזלי לא היו שני משחקים של הקבוצות באותו זמן. אם זה היה קורה הייתי משחק עם באר־שבע, בלי התלבטות".

נשארת בליגת העל עם באר־שבע והעפלת לאותה הליגה עם דימונה, מה היה מרגש יותר?

"יותר חשובה לי ההצלחה של דימונה, העלייה הזאת זה ההישג הכי גדול בקריירה שלי. זה מועדון שגדלתי בו מגיל שמונה ואני משחק בו כבר 12 שנים. העלייה הזאת היא דבר מטורף מבחינתי. כל כך חיכיתי לרגע הזה".

הקפטן של הקבוצה, מיכאל שכמנצב, הוא מאמן במחלקת הנוער וחלק מחבריו לקבוצה היו שחקנים שלו: "את רוב הצעירים בקבוצה אימנתי. זה היה מוזר, אבל כשהם הגיעו לגיל בוגרים הם כבר עברו אותי ברמה. בניגוד לתקופתי, הם יכלו להתחיל להתאמן בגיל מאוד צעיר. יש לנו במחלקת הנוער 15 שחקנים בנבחרות. עליהם אנחנו בונים לעתיד. בניגוד למועדונים אחרים, אצלנו ההצלחה התחילה מלמטה".

ברגים משמעותיים נוספים בעלייה היו שלושה זרים מסרביה: המאמן, אנדראה ווקוייביץ', והשחקנים לוקה דרגוביץ' ובויאן מיטרוביץ'. "אנחנו הזרים הראשונים שהגיעו לדימונה בספורט וזה נחמד", מספר דרגוביץ'. "כולם נתנו לי הרגשה של משפחה. בכל שישי ושבת מזמינים אותנו לארוחות. ברחוב מזהים אותי כשחקן הקבוצה ועכשיו גם כולם מברכים. העלייה היא משהו גדול עבור העיר ואני מרגיש את זה".

אז קבוצה בליגת העל יש, אולם חדש בתכולה של 750 מקומות יש, המטרה הבאה של מנהל הקבוצה, צחי בן שושן, היא להעביר את ההגמוניה לדרום: "שמנו את דימונה על המפה והיא תישאר על המפה".

הוקמה
12.10.2004
תקציב
750 אלף שקל
סגל
9 מ־16 מקומיים

מכבי דימונה. נתראה בליגת העל | צילום: הרצל יוסף

רפאל נאה
חמישיית המחזור

מתחממים

המחזור הנוכחי נפתח כבר לפני 16 יום, פשוט הקבוצות ששיחקו באירופה בילגנו את הלו"ז. זה קרה בניצחון ביתי ענק של הפועל אילת על הפועל חולון, 72:87. היה קשה להאמין שהוא יהיה רק חלק מתקופה קשה שתעבור על הקבוצה של דן שמיר.

אחרי כל האכזבות העונה, מכבי ת"א לא מוותרת על האליפות וממשיכה להוביל את הטבלה אחרי שהביסה בחוץ את הפועל באר־שבע 64:96. מייקל רול הוא שחקן שתמיד שומר על יציבות בריאה לה זקוקה הקבוצה, והפעם להט עם 17 נקודות. שקט? לא כל כך מהר, עכשיו הצהובים מתעסקים ברישומו של יובל זוסמן לדראפט ה־NBA.

החזרה של דריל מונרו למכבי ראשל"צ הגיעה בדיוק בזמן. הסנטר שערך בכורה ביתית מחודשת היה יוצא מן הכלל ושיחרר הרבה לחץ בבית מכבי בניצחון 76:87 על הפועל ת"א.

אין ספק שג'יימס פלדין הוא אחד משחקני הרכש הטובים ביותר שהפועל ירושלים הביאה בשנים האחרונות. נגד נס־ציונה הוא היה כרגיל במיטבו.

מכבי אשדוד עושה בדיוק מה שהיא אמורה לעשות במחזורים האחרונים: לנצח את הקבוצות שברמה שלה כדי להתרחק מהתחתית. היא השיגה ניצחון שלישי ברציפות, הפעם מול בני־הרצליה ששקועה בבוץ.

מבחן מנטלי

ברק חקלאי

הפועל חולון תפגוש הערב (21.30) בסרדיניה את ססארי לגומלין חצי גמר היורופקאפ כשהיא בפיגור של חמש נקודות מהמשחק הראשון.

הקבוצה הגיעה לאיטליה ללא גיא פניני שגמר את העונה וטי.ג'יי קליין הפצוע בגב, שטס לארצות־הברית לשבועיים של טיפולים. "אנחנו צריכים להיות חזקים מנטלית ולתת לעצמנו סיכוי לעשות דבר גדול בשביל הפועל חולון", אמר המאמן דן שמיר.

יורוליג. ז'לגיריס קובנה הושפלה 43:76 מול פנרבחצ'ה במשחק הראשון של רבע הגמר. גם צסק"א ב־0:1 אחרי 68:94 על באסקוניה.

לאומית. בחצי גמר הפלייאוף, קריית־מוצקין (75:76 על קריית־אתא) תפגוש את גליל־עליון/צפת (74:83 מול אליצור אשקלון) ומכבי רעננה (75:99 נגד אליצור יבנה) תתמודד מול המנצחת במשחק בין מכבי חיפה להפועל עפולה שייערך הערב (19.00). בית תחתון, מחזור 29: הפועל חיפה – רמת־גן/גבעתיים 88:73, הוד־השרון – אליצור נתניה 95:80, כפר־סבא – מכבי רחובות 91:70. (ספי פסטרנק)

חתרן בלתי נלאה

קראקנל באטרף אחרי הניצחון של קיימברידג'

צילומים: גטי אימג'ס, אי־פי־איי, שאטרסטוק

מדליות אולימפיות? זה נשאר בעבר הרחוק של ג'יימס קראקנל ● עכשיו הוא מתעסק באקסטרים הקיצוני ביותר, וגם פגיעה מוחית מתאונה שעבר לא מנעה ממנו להפוך לחותר המבוגר בתולדות מרוץ הסירות היוקרתי של אנגליה ● הוא אפילו עזב את משפחתו בשביל האתגר

מעבר ליוקרה האוטומטית שנלווית ללימודים באוקספורד ובקיימברידג', הסטודנטים האתלטיים במיוחד זוכים גם להשתתף באחת המסורות הספורטיביות המקודשות של בריטניה – תחרות החתירה השנתית, מקור ליריבות עיקשת בין שתי האוניברסיטאות המפוארות.

זה התחיל ב־1829, הפך לקבוע ב־1856 ובמאה שעברה התווסף גם מרוץ נשים. לקרב המתמשך קרוב ל־7 קילומטרים בנהר התמזה אין יותר מדי חשיבות ספורטיבית, למרות הסטטיסטיקה שמקיפה אותו, אבל שמונת החותרים שבכל סירה מייצגים יותר מאשר את אותו הרגע – הם ההמשך הישיר של כמעט 200 שנות תחרות, יכולים לשנות את כל מצב הרוח בקמפוס מסוים לאורך זמן, ונושאים על הכתפיים את התקוות של כל בוגרי האוניברסיטאות האלה שממשיכים לעקוב באדיקות אחרי המאבק ולקחת ללב את מה שקורה בו.

אוקספורד וקיימברידג' מחפשות את הסטודנטים הצעירים והחסונים ביותר, שעוברים אימונים מפרכים כדי לא לעשות בושות ברגע האמת. אבל על קיימברידג' נפלה השנה מתנה, ולמרות שהמתנה הזו כבר בת 46, לא היה סיכוי שהיא תתבזבז. אחד מהסטודנטים לתואר שני בפילוסופיה באוניברסיטה נקרא ג'יימס קראקנל, בחור ותיק ומנוסה, ולגמרי במקרה חבר מסדר הכבוד של האימפריה הבריטית ואלוף אולימפי בחתירה ב־2000 וב־2004.

בגיל 46 קראקנל עדיין בכושר מעולה, והאנגלי שהוסיף למאזן שלו גם שש מדליות זהב באליפויות העולם נבחר לשמינייה של קיימברידג' והפך לחותר המבוגר ביותר שמשתתף בתחרות הזו. ובסוף, קיימברידג' גם ניצחה את אוקספורד.

כמעט קפא בקוטב הדרומי

נשמע מרשים, אבל חתירה אתגרית קצרה במימיו השלווים של הנהר הלונדוני היא שום דבר עבור קראקנל, שהוציא לעצמו שם של מכור לאקסטרים. ככל שהוא מתבגר הוא מחפש פסגות גבוהות יותר שיוכל לכבוש, והכתב אנדרו אנתוני מה"גרדיאן" אפילו הביע חשש בנוגע לכך שלקראקנל אין גבולות, ולטענתו הוא מנסה למצוא משמעות לחייו ולמלא צורך פסיכולוגי.

חשבתם שהוא נקלע בטעות לקיימברידג' כדי להרחיב את ההשכלה? קראקנל נרשם במיוחד כדי שיוכל להשתתף במרוץ הסירות, ולשם כך עזב את משפחתו לזמן ממושך, מה שהוביל לגירושיו. אשתו ואם שלושת ילדיו, מנחת הטלוויזיה בוורלי טרנר, סיכמה: "לחזור ללימודים במשרה מלאה בגיל 46 ולהיכנס לסירה עם חבר'ה שצעירים ממך ב־25 שנה זו הזנחה מוחלטת של חובות הוריות וחובות הנישואים – אבל אפילו אני יכולה להודות שזה בסך הכל אנושי".

אנושי? חלק מהדברים שקראקנל עושה לא עונים להגדרה הזו. ב־2006 הוא חבר לבן פוגל וחצה את האוקיינוס האטלנטי ב־49 ימים של חתירה. שלוש שנים מאוחר יותר הוא ופוגל היו חברים בצוות של שלושה שהשתתפו במרוץ הקוטב הדרומי הראשון. הקבוצה סיימה את התחרות במקום השני, אחרי שחצתה 762 ק"מ של תנאים בלתי אפשריים ב־19 ימים. השלושה ישנו באוהלים על קרח, התקדמו לאט־לאט בכפור של מינוס 50 מעלות והגיעו לקו הסיום כשהם סובלים מכוויות קור, דלקת ריאות ושלפוחיות שהזדהמו. קראקנל הוריד 19 ק"ג ממשקלו במהלך המרוץ, ואחד מחבריו לצוות טען כי מעבר לשומן, השלושה איבדו את שרירי הרגליים והכתפיים שלהם.

הקסדה הצילה את חייו

קראקנל הוא גם משתתף קבוע במרתונים ובטריאתלונים, אבל כל הקריירה המדהימה הזו כמעט הסתיימה בגלל תאונה קשה. ב־2010 הוא יצא לעוד מסע מטורף: ניסיון להגיע מלוס־אנג'לס לניו־יורק ב־18 ימים ברכיבה על אופניים, חתירה, ריצה ושחייה. במהלך אחת הרכיבות, משאית דלק פגעה בו.

הוא טוען כי רק בזכות הקסדה נשאר בחיים (ומטיף בכל הזדמנות על הצורך בחבישת קסדה בזמן רכיבה), אך בכל זאת התאונה השפיעה עליו. הוא סובל עד היום מפגיעה מוחית שגרמה לו ללקות באפילפסיה והובילה לשינוי לרעה באופיו, ובכל זאת הוא לא מוכן לוותר על החיים האתגריים שלו.

ג'יימס קראקנל הוא לא רק החותר המבוגר ביותר בתולדות המלחמה בין אוקספורד לקיימברידג'. הוא סלבריטי בריטי, כוכב ספורטיבי ענק ואיש שלא מוכן לשמוע שמשהו בלתי אפשרי. לשם כך, הוא היה מוכן להקריב אפילו את המשפחה שלו. זה רעב מסוג מיוחד, שקשה להשביע.

כל מה שצריך לדעת

עד כמה המרוץ האוניברסיטאי פופולרי? כרבע מיליון איש מצטופפים מדי שנה על גדות התמזה כדי לצפות בו, ויותר מ־10 מיליון נוספים עושים זאת דרך הטלוויזיה

מדובר באחת מתחרויות הספורט הראשונות שהונצחה בסרט קצר – ב־1895 צולמה דקה מהמרוץ והוקרנה ברחבי הממלכה

כמובן שכל אוניברסיטה משתמשת במלוא כוחה, ולא רק בסטודנטים מקומיים. חותרים מגרמניה, פולין ואיראן היו חלק מהצוותים השנה

4

היתרון הקטן של קיימברידג' במאזן ההיסטורי בתחרות הגברים – 84 ניצחונות לעומת 80 של אוקספורד

תאמינו או לא

לאורך השנים הרבות בהן נערך המרוץ, נרשם תיקו רק פעם אחת, בתחרות של 1877. שני הצוותים סיימו כביכול בזמן זהה של 24 דקות ושמונה שניות, אבל הטענות שהשתמרו מאז היו כי לא ניתן היה לקבוע בוודאות את התיקו בגלל שלא הוצבו עמודים שיסמנו את קו הסיום, מה גם שהשופט היה עיוור בעין אחת...

